

derimod. Det, at man tyr til saadanne gamle Argumenter, tyder paa, at man er meget forlegen for at faa noget at sige. Endelig gjorde det ærede Medlem den Bemærkning, at det var Højre, som sad paa Domstolene, og som derfor fritendte sine egne og dømte de andre. Jeg tror, at det ærede Medlem der har gjort sig skyldig i at rette en meget haard og uretsfærdig Bestyldning mod vore Dommere og Domstole. I Virkeligheden kunne vistnok vore Domstole staa fuldt Maal med Domstolene i andre Lande, og vi skulle vistnok ikke paa nogen Maade bestyldte vore Domstole for Uretsfærdighed, navnlig da baade disse og Højesteret have vist, at de meget godt kunne fritende Benstræmænd, hvor de have været tiltalte, og det endog i Tilfælde, hvor mange alvorlige Mænd ikke have kunnet forstaa, hvorledes Højesteret kunde komme til et saadant Resultat. Højesteret kom imidlertid til det Resultat, og den var selvfølgelig ikke i Tvivl om, at den kun havde at domme efter sin Overbevisning. Jeg vil blot ønske, at vore Domstole altid maa beholde den samme Upartiskhed, som de hidtil have vist.

Ordføreren (Krabbe): Jeg vil blot — vel sagtens til Slutning — i Anledning af Ministerens sidste Bemærkning tillade mig at sige, at efter det Lovforslag, som Ministeren forelagde her i Tinget, krævedes der intet andet for at anvende Bøllestraffen — for at bruge det korte, populære Udtryk — end at vedkommende var sagesløs. Dette er ikke forsvaret. Efter Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger bearbejdet af Landstinget, er det samme bibeholdt i det væsentlige; kun er der tilføjet en Vejledning for Domstolene ved Anvendelsen, men ingen Betingelse, og Vejledningen er ikke en Gang fyldestgørende. I Udvalget maatte vi ønske, at der blev sat en Betingelse ind, og det, som det foreliggende Forslag anvender som Vejledning, kunne vi ikke bruge som Betingelse. Thi det er sikkert, at en Mand, der har begaaet en Voldsforseelse mod sagesløs Mand, ved sin Handling kan vise Tilbøjelighed til raa og voldsom Fremfærd, uden at Tilfældet er et Bølletilfælde. Der er mange Naturer, tilfærdige og rolige, endog saa fredelige, som ved Irritation, der maatte ikke er meget synlig i det Ydre, komme til et Punkt, hvor de anvende raa og voldsom Fremfærd. Disse Personer have Tilbøjelighed til raa og voldsom Fremfærd; de kunne udøve en Handling, der viser denne Tilbøjelighed; men derfor høre de ikke til dem, der bør straffes med Tvangsarbejde. De falde ikke derfor ind under Bøllebegrebet. Herunder falde

de, som udøve Vold af Lyst til at udøve Vold — det er noget helt andet — eller af Bane til at udøve Vold; det er ogsaa noget helt andet. Jeg tillader mig derfor vedblivende at hævde, at den rigtige Bestemmelse af det, som skal rammes af en ekstraordinær Straf, er paa-peget i Udvalgets Betænkning, og da vi ikke have ment at kunne udtrykke det saaledes i en Lovregel, at det tilfredsstillende os selv, have vi taget det, som efter Omstændighederne var den mest fyldestgørende Betegnelse, nemlig Gentagelsen. Med Hensyn til Bestemmelsen om disciplinære Straffe i Tvangsarbejdshuse, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Reis) kom tilbage til, vil jeg bemærke, at det kun er en rent formel Anomali, at en Voldsmand, naar han kommer ind i en Straffeanstalt eller Fængsel, kan underkastes Brygl som disciplinær Straf, medens han ikke kan det, naar han kommer ind i et Tvangsarbejdshus. Denne Anomali har ingen som helst Betydning, den er rent formel; men derimod vilde den Anomali have Betydning, at der det ene Sted fandtes Personer, som vare vanskelige at disciplinere, og at man til dem kun havde utilstrækkelige Disciplinærmidler, medens der i de andre Anstalter var Personer, som vare lette at disciplinere, og man til dem havde en Rigdom af Disciplinærmidler. Det vilde være en virkelig Anomali, og denne Anomali er tilnærmelsesvis til Stede, blot i omvendt Mening af den, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds gør gældende; thi de, som for Tiden sidde i Tvangsarbejdshuse, ere langt vanskeligere at disciplinere end de, som for Tiden sidde i Bredsløselille, og der er dog færre Midler til at disciplinere dem med i Tvangsarbejdshusene end paa Bredsløselille. Desuagtet er der ikke for mig, hverken i min Praksis eller i offentlige Meddelelser, kommet noget Krav frem paa noget nyt Tvangsmiddel i Tvangsarbejdshusene. Lad os derfor vente, til der kommer noget saadant Krav; hvis der nogen Sinde bliver krævet et saadant nyt Middel, tror jeg ikke, det vil blive en Tilbagegang til legemlig Revselse eller til andre af den moderne Indsigt forladte Disciplinærmidler.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene under Nr. 1, 2 og 3 til § 1 af Flertallet (se Tillæg B, Sp. 2966—67) vedtoges uden Afstemning.